

ת"פ (רמלה) 15375-07-23 - משטרת ישראל - רישוי עסקים נ' זוהר חסונה

ת"פ (רמלה) 15375-07-23 - משטרת ישראל - רישוי עסקים נ' זוהר חסונהשלום רמלה
ת"פ (רמלה) 15375-07-23
משטרת ישראל - רישוי עסקים

נגד

זוהר חסונה

בית משפט השלום ברמלה

[28.05.2025]

כבוד השופט טל ענר

החלטה

בפני בקשה לעיכוב ביצוע צו סגירה לעסק (מרכול).

בגזר הדין שניתן ביום 16.12.24 ע"י כבוד השופטת ר' גלט נקבע כי "צו הסגירה שניתן עומד בתוקפו אך ייכנס לתוקף ביום 1.2.2025".

בביטוי "צו הסגירה שניתן" כיוון בית המשפט לצו סגירה מרע"ס 32294-09-19, תיק פלילי קודם שנוהל נגד הנאשם בגין פעילותו באותו עסק (להלן: התיק הישן). בתיק הישן ניתן גזר דין שכלל אף הוא צו סגירה נדחה לעסק. להשלמת התמונה העובדתית, הליך פלילי נוסף (ת"ב 62194-08-20) נוהל נגד הנאשם ואחרים בגין הפרת חוקי התכנון והבניה ע"י אותו מרכול. הוא הורשע בעבירת שימוש אסור, וגזר הדין כלל צו התאמה להיתר שייכנס לתוקף ביום 10.3.26.

המאשימה טוענת שצו הסגירה מן התיק הישן חלוט ולא ניתן לתקוף אותו עוד. דין טענה זו להידחות. להשקפתי, אין הבדל בין צו סגירה "ראשון", לבין צו סגירה נוסף, שניתן בדרך של אימוץ או מתן תוקף לצו סגירה קודם. ההבדל הוא ניסוחי בלבד, ובשני המקרים צו הסגירה ייחשב כחלק מגזר הדין הנוכחי, וככזה ניתן בהתאם לפסיקה לדחות את מועד כניסתו לתוקף, ולשוב ולעשות זאת מעת לעת (רע"פ 4384/13 מדינת ישראל נ' מיאו והאו בע"מ, 3.3.2014, פסקה 17 לפסק הדין). מכאן שאין, במישור הסמכות, מניעה להידרש לבקשה. במישור שיקול הדעת, פסק הדין בעניין מיאו והאו, קבע כי:

"יש לאזן בין מידת הנזק שייגרם לבעל העסק ולצדדים שלישיים כתוצאה מהפסקת העיסוק לאלתר, לבין מידת הנזק שייגרם לציבור כתוצאה מהמשך הפעלתו ללא רישיון לפרק זמן נוסף אשר מטרתו ליתן לבעל העסק או לצדדים שלישיים שהות להתארגנות, או לחלופין לאפשר את מיצוי של הליך הרישוי. בתוך כך יביא בית המשפט בחשבון, בין היתר ומבלי למצות, את מידת הפגיעה בתכליות המנויות בסעיף 1 לחוק, את התנהגות הצדדים ואת קיומם של הליכי השגה על החלטה שלא ליתן רישיון, ככל שמתנהלים כאלה ... האיזון בין השיקולים המתחרים נדרש להוביל לתוצאה סבירה ומידתית".

ביצוע האיזון האמור מוביל לכך שיש להיעתר חלקית לבקשה, מהנימוקים המצטברים הבאים: ראשית, הנאשם אמנם פנה לבית המשפט לאחר שצו הסגירה נכנס לתוקף, בעקבות האכיפה והמעצר שנעשו בראשית חודש מאי. עם זאת אין לראותו כמי שפעל בחוסר ניקיון כפיים כפי שסבורה המאשימה. ודאי שאין מדובר בהתרסה או זלזול בצו הסגירה, שכן הנאשם פעל באינטנסיביות וללא לאות מול גורמי העיריה, כמפורט בבקשתו, ולטענתו - שלא הוכחה על ידי המאשימה - אף קיבל התחייבות מראש הרשות המקומית בכבודו ובעצמו שהצו לא ייאכף עד לתשלום היטל ההשבחה (כשלנאשם היה יסוד סביר להניח כי מיד לאחר התשלום יקבל רישיון זמני). שנית, למעט הסדרת הסוגיה התכנונית קיומו כל דרישות הרישוי, קרי אין אינטרס ציבורי דחוף המחייב סגירה העסק (כגון בעיה תברואתית, סביבתית או בטיחותית).

שלישית, בשל עמדתם של הגורמים הרלוונטיים ברשות המקומית כמפורט בבקשה, לא יהיה זה משולל יסוד לסבור שהנאשם יקבל רישיון עסק, ולו זמני, בתקופה הקרובה. רביעית, כאמור לעיל, במסגרת תיק הבנייה ניתן צו דחוי להסדרת חוקיות הבניה/השימוש במקרקעין. להשקפתי, כאשר היעדר רישוי העסק נובע מטעם תכנוני בלבד, מתבקש לשאוף להרמוניה וסינכרון בין גורמי האכיפה השונים, ובין הצווים שניתנים במאטריות השונות. אחרת, מתקיים מצב משפטי מוזר בו השימוש המסחרי במקרקעין מותר לפי דיני התכנון והבנייה (מכוח דחיית מועד כניסת הצו בתיק הבניה לתוקף), ובמקביל אסור לפי דיני רישוי העסקים, כשהרישוי אינו ניתן אך ורק בשל הבעיה התכנונית.

חמישית, מדובר בעסק הפועל שנים רבות, משרת את הקהילה בה נמצא, ומפרנס משפחות רבות. לאור האמור מצאתי כי יש לקבל את הבקשה, ואני מורה כי מועד כניסתו של צו הסגירה יידחה ליום 1.10.2025. ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ה, 28 מאי 2025, בהעדר הצדדים.